

A forró nyarakkal együtt járnak a felhőszakadások és az ezek nyomán kialakuló áradások, árvizek. Székelyudvarhelyen és környékén legutóbb 2005 nyarán volt iszonyatos, emberáldozatokkal is járó árvíz, de két évvel ezelőtt is számottevő volt az áradások okozta kár.

A legrégebbi leírt áradások

A legrégebbi udvarhelyszéki áradásokról **Szeles János** írásából (*Székelyudvarhely története*) tudunk – ezt több helyi történész is feldolgozta már, köztük

Kápolnási Zsolt

. Szeles 1771-ben jelöli az első komoly áradást, amikor a Varga-patak és a Nagy-Küküllő elárasztotta Szombatfalvát (akkor még nem tartozott a városhoz).

Nyolc év múlva szintén, **ekkor már épületek is tönkrementek**. A Varga-patak első emberáldozatait 1797-ben szedte, de 1803-ban és 1864-ben is pusztított, a Küküllő pedig 1834 januárjában öntött ki a hirtelen hóolvadás miatt.

A 20. század első árvizei

Egy évvel az első világháború kitörése előtt nagyon súlyos árvizek zúdultak Udvarhelyre. 1913

július 10-én megáradt a Nagy-Küküllő, minden víz alatt volt Zetelakától Udvarhelyig. Udvarhelyszéken **ekkor áldozatok is voltak**, megszűnt a postaforgalom, a vasút is megrongálódott, a vidék elszigetelődött.

Hét nap múlva ismét a Varga-patak randalírozott a városban: a Szarkakő fölötti felhőszakadás vize rázúdult a Szentimre, Rózsa és Iskola utcákra, épületeket, hidekat sodort el az áradat. Szerencsére akkor emberi áldozatot nem követelt az árvíz.

A környéken azonban hatalmas károk keletkeztek, a Gagy mentén, Etéden és Korond környékén, valamint Lövétén – utóbbi településről ki kellett költöztetni a lakókat.

Még helyre sem állt az élet, augusztus 8-án újabb árvíz jött, a Varga-patak hatalmas pusztítást végzett a Rózsa, majd az Árpád és a Petőfi utcákban is, de a Küküllő is nagyon megduzzadt. A feljegyzések szerint **Szombatfalváról másfél méter magas áradat jött**, a Malom utca melletti Sziget (erről kapta a nevét a mostani lakótelep) teljesen víz alá került. Egy 11 és egy 16 éves fiú voltak az áldozatok.

És még mindig nem volt vége: augusztus 21-én újabb vihar volt, a környéken több ember villámcsapás miatt halt meg. Az áradat több faluban pusztított, de Udvarhelyen már nem volt az előzőkhöz hasonlóan jelentős.

A hetvenes évek: két árvíz, nagy kár

A kommunizmus korszakának első nagy árvizei a hetvenes években voltak: 1970. május 13-án Románia több részén volt áradat, sok emberáldozattal. Udvarhelyen a Küküllő partjára épült gyárak területe került először víz alá, még reggel, majd Szombatfalvát és a sétateret lepte el a víz, le kellett zárni a Lenin úti hidat (ez a Művelődési Ház előtti híd), **a stadion melletti fahidat egyszerűen elsodorta az ár.**

Jelentős volt a kár, de senki nem halt meg.

Öt év múlva, 1975 július 2-án ismét kiöntött a Nagy-Küküllő, házakat, gyárakat (pl. a készruhágyárat, a cérnagyárat, a Tehnoutilajt) árasztott el, Szombatfalván ismét a házak között és a házakban állt a víz. A következő napokban (akárcsak 2005-ben **Traian Băsescu**

államelnök) Székelyudvarhelyen is rövid látogatást tett Románia akkorra már mindenható urává „fejlődött”

Nicolae Ceaușescu

.

Minden idők legpusztítóbb, 16 halálos áldozatot követelő udvarhelyszéki árvize azonban kétségkívül napjainkban, [2005 augusztus 23-án](#), kedden történt. Az egykori áradásokon ez messze túltett, de vidékünkön példátlan összefogást eredményezett.

(Cikkünkhöz felhasználtuk Kápolnási Zsolt és Vofkori György történészek kutatásait, írásait, a képek utóbbi szerző Székelyudvarhely – Várostörténet képekben című könyvéből származnak)